

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ คณะรัฐมนตรีที่มีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมีหลักการ คือ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยกำหนดให้อัยการอาวุโสไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒) กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๓) (ก) พ้นจากตำแหน่งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๔)) กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีในปีงบประมาณใดพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น และให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ และยกเลิกมาตรา ๑๐๔) กำหนดให้ ก.อ. จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปี (เพิ่มมาตรา ๓๙/๑) และเหตุผล คือ โดยที่ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของข้าราชการอัยการในปัจจุบันเพิ่มมากขึ้น ซึ่งไม่เหมาะสมกับข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุเกินหกสิบห้าปี จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ นอกจากนั้น สมควรปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของอัยการอาวุโสให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุม ครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยในวาระที่หนึ่ง มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๑๙ คนพิจารณารายละเอียด กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน กำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน ต่อมาในคราวประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมลงมติให้ขยายเวลาปฏิบัติงานออกไปอีก ๖๐ วัน เมื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแล้วเสร็จเสนอรายงานต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ จากนั้น ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณารายละเอียดในวาระที่สอง และลงมติในวาระที่สาม เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย พร้อมทั้งเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, http://www.senate.go.th/bill/bk_data/303-3.pdf)

ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ คือ

๑. แก้ไขเพิ่มเติมเหตุผล เป็นดังนี้ “เหตุผล โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสเพื่อทำหน้าที่ในทางวิชาชีพพนักงานอัยการโดยไม่ดำรงตำแหน่งด้านบริหารจนกว่าจะพ้นจากราชการ นอกจากนั้น สมควรปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของอัยการอาวุโสให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

๒. การประเมินสมรรถภาพเป็นมาตรการสำคัญในการตรวจสอบและดูแลให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอยู่ในสถานะที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ การกำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบ ๖๕ ปี ต้องเข้ารับการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่นั้นก็เพื่อเป็นหลักประกันว่าข้าราชการอัยการผู้นั้นถึงแม้จะมีอายุมากแต่ก็ยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยสมบูรณ์ ไม่แตกต่างจากที่ผ่านมา ทั้งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์สูงสามารถอำนวยความสะดวก

ในการปฏิบัติหน้าที่ทางวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในการประเมินสมรรถภาพจึงควรที่จะมีการประเมินอย่างรอบด้านทั้งทางร่างกายซึ่งนอกจากการตรวจร่างกายโดยทั่วไปแล้ว ควรมีการตรวจความสามารถด้านการฟังและสายตา และการตรวจประเมินด้านสุขภาพจิต โดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ทั้งนี้ เพื่อให้การประเมินเป็นไปอย่างเที่ยงตรงและถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๓. ด้วยองค์การอัยการมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกและบังคับใช้กฎหมายซึ่งในการปฏิบัติงาน พนักงานอัยการต้องมีความเป็นอิสระในการใช้ดุลพินิจต่าง ๆ ดังนั้น การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอัยการ (ก.อ.) ควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ว่าการกระทำใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการหาเสียงเพื่อให้ข้าราชการอัยการลงคะแนนหรืองดเว้นลงคะแนนเลือกบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอัยการ (ก.อ.) ถือเป็น การไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมของข้าราชการฝ่ายอัยการ ซึ่งเป็นหลักการเดียวกันกับศาลยุติธรรม ทั้งนี้ ในระหว่างที่ยังไม่ได้แก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานอัยการสูงสุดควรออกหลักเกณฑ์ในลักษณะดังกล่าวเพื่อใช้บังคับไปพลางก่อน

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ มอบหมายให้สำนักงานอัยการสูงสุดรับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ ไปพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสม ทั้งนี้ สำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาดำเนินการตามข้อสังเกต คือ (๑) ประเด็นเกี่ยวกับการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบห้าปี เป็นหลักการที่ต้องกำหนดไว้ในการออกระเบียบคณะกรรมการอัยการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพข้าราชการอัยการในปีงบประมาณซึ่งจะมีอายุครบหกสิบห้าปี ก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส โดยให้มีการทดสอบสมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ (๒) ประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ว่าการกระทำใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการหาเสียงในการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอัยการ (ก.อ.) ถือเป็น การปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมของข้าราชการฝ่ายอัยการ ได้นำมากำหนดไว้ในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แล้ว (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, http://www.senate.go.th/bill/bk_data/303-7.pdf)

ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ คือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ รายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๗๕ ก วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ อัยการสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้องค์กรอัยการเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ และมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น รวมทั้งบัญญัติให้มีการตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ให้พนักงานอัยการ ดำรงตำแหน่งได้จนถึงอายุครบเจ็ดสิบปี ในการนี้สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับสมควรนำหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง

และการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส รวมทั้งอัตราเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการอัยการ ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ข้าราชการอัยการ มากำหนดรวมไว้ในพระราชบัญญัติ ฉบับเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายเกี่ยวกับข้าราชการประเภทต่าง ๆ และเพื่อให้การบริหารงานบุคคล ของข้าราชการฝ่ายอัยการมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๕ ลักษณะ และ บทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกกฎหมาย ๑๓ ฉบับ ดังนี้ (มาตรา ๓)
 - ๑.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑
 - ๑.๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑
 - ๑.๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔
 - ๑.๔ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑
 - ๑.๕ ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๙ เรื่อง การแก้ไขกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔
 - ๑.๖ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕
 - ๑.๗ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๘
 - ๑.๘ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๕
 - ๑.๙ ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๕ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙
 - ๑.๑๐ พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๓
 - ๑.๑๑ พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๑.๑๒ พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และ
- ๑.๑๓ พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐
๒. กำหนดบทนิยาม คำว่า “ข้าราชการฝ่ายอัยการ” และ “ก.อ.” (มาตรา ๔)
๓. บททั่วไป (ลักษณะ ๑)
 - ๓.๑ กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายอัยการ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ ข้าราชการอัยการ และ ข้าราชการธุรการ (มาตรา ๖)
 - ๓.๒ กำหนดให้นำระบบบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการมาใช้กับ ข้าราชการอัยการโดยอนุโลม (มาตรา ๗)
 - ๓.๓ กำหนดการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง การรับเงินเดือน การรับเงินประจำตำแหน่ง การปรับขึ้นตำแหน่งของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่มสำหรับ ตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของข้าราชการธุรการ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้อง ข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๘)
 - ๓.๔ กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายอัยการได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในหลักเกณฑ์เดียวกันกับ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ (มาตรา ๙)

๓.๕ กำหนดให้ข้าราชการที่สอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการอัยการ หากประสงค์จะโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยเพื่อนับเวลาราชการอัยการ ก็ให้กระทำได้โดยสำนักงานอัยการสูงสุดทำความตกลงกับเจ้าสังกัด (มาตรา ๑๐)

๓.๖ กำหนดให้บำเหน็จบำนาญของข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (มาตรา ๑๑)

๓.๗ กำหนดให้เครื่องแบบ และการแต่งกายของข้าราชการฝ่ายอัยการ การกำหนดให้มีตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายใดเพื่อใช้ในการบริหารราชการสำนักงานอัยการสูงสุด ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๑๒)

๓.๘ กำหนดให้วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี และวันหยุดประจำปีของข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๑๓)

๓.๙ กำหนดให้ประมวลจริยธรรมของข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้เป็นไปตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนดโดยความเห็นชอบของ ก.อ. (มาตรา ๑๔)

๓.๑๐ กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายอัยการมีเสรีภาพในการรวมกลุ่ม แต่ต้องไม่กระทบประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดินและความต่อเนื่องในการจัดทำบริการสาธารณะ และต้องไม่มีวัตถุประสงค์ทางการเมือง (มาตรา ๑๕)

๓.๑๑ กำหนดให้การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการ การปฏิบัติระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา การให้ไปศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด (มาตรา ๑๖)

๓.๑๒ กำหนดให้ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นไปตามที่ ก.อ. กำหนด ให้ ก.อ. ทำเป็นระเบียบ ข้อกำหนด หรือประกาศ ตามที่เห็นสมควร (มาตรา ๑๗)

๔. คณะกรรมการอัยการ (ลักษณะ ๒)

๔.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการอัยการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.” ประกอบด้วย อัยการสูงสุดเป็นประธาน รองอัยการสูงสุดตามลำดับอาวุโสจำนวนไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่ง กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภานจำนวนสองคนและคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนหนึ่งคน และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการงบประมาณ ด้านการพัฒนาองค์กรหรือด้านการบริหารจัดการ และให้ ก.อ. แต่งตั้งข้าราชการอัยการเป็นเลขานุการ ก.อ. (มาตรา ๑๘)

๔.๒ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) และ (๕) (มาตรา ๑๙)

๔.๓ กำหนดให้วุฒิสภาดั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจำนวนสองเท่าของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะต้องเลือกต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาเลือกต่อไป (มาตรา ๒๐)

๔.๔ กำหนดให้อัยการสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุต้องเลือก ตามวิธีการที่ ก.อ. ประกาศกำหนด (มาตรา ๒๑)

๔.๕ กำหนดให้กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับเลือกหรือแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ (มาตรา ๒๓)

๔.๖ กำหนดให้ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการอัยการว่างลง ถ้ายังมีกรรมการอัยการพอที่จะเป็นองค์ประชุม ให้กรรมการอัยการที่เหลืออยู่ดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ต่อไปได้ (มาตรา ๒๔)

๔.๗ กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๒๕)

๔.๘ กำหนดให้การประชุม ก.อ. ต้องมีกรรมการอัยการมาประชุมไม่น้อยกว่าแปดคนจึงเป็นองค์ประชุม (มาตรา ๒๖)

๔.๙ กำหนดให้ในการประชุมของ ก.อ. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับกรรมการอัยการผู้ใดโดยเฉพาะ ผู้นั้นไม่มีสิทธิอยู่ในที่ประชุม แต่ให้นับผู้นั้นเป็นองค์ประชุมด้วย (มาตรา ๒๗)

๔.๑๐ กำหนดให้หลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมนาคุณ เบี้ยประชุม หรือค่าตอบแทนของ ก.อ. รวมทั้งอนุกรรมการ บุคคล และคณะบุคคลที่ ก.อ. แต่งตั้ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๒๘)

๔.๑๑ กำหนดให้อัยการสูงสุดเป็นผู้เสนอเรื่องต่อ ก.อ. แต่กรรมการอัยการคนหนึ่งคนใดจะเสนอเรื่องที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของ ก.อ. เพื่อให้ ก.อ. พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนดก็ได้ (มาตรา ๒๙)

๔.๑๒ กำหนดอำนาจและหน้าที่ของ ก.อ. (มาตรา ๓๐)

๔.๑๓ กำหนดให้ ก.อ. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการพิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ (มาตรา ๓๑)

๕. ข้าราชการอัยการ (ลักษณะ ๓)

๕.๑ การบรรจุ การแต่งตั้ง และการเลื่อนขั้นเงินเดือน (หมวด ๑ ของลักษณะ ๓)

๑) กำหนดให้ตำแหน่งข้าราชการอัยการมี ๘ ชั้น (มาตรา ๓๒)

๒) กำหนดให้มีตำแหน่งอัยการอาวุโสด้วย (มาตรา ๓๓)

๓) กำหนดหลักเกณฑ์การได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการอัยการ (มาตรา ๓๔)

๔) กำหนดให้การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยให้อัยการสูงสุดเป็นผู้สั่งโดยวิธีการสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ หรือการคัดเลือกพิเศษ โดยให้ผู้ได้รับบรรจุได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของชั้น ๑ (มาตรา ๓๕)

๕) กำหนดให้อัยการผู้ช่วยที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการประจำกองหรืออัยการจังหวัดผู้ช่วยจะต้องได้รับการอบรมจากสำนักงานอัยการสูงสุดมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผลของการอบรมเป็นที่พอใจของ ก.อ. ว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นอัยการประจำกองหรืออัยการจังหวัดผู้ช่วย (มาตรา ๓๖)

๖) กำหนดให้ก่อนเข้ารับหน้าที่ อัยการประจำกองและอัยการจังหวัดผู้ช่วยต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ (มาตรา ๓๗)

๗) กำหนดให้ประธาน ก.อ. เสนอ ก.อ. โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ ประวัติการปฏิบัติราชการ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลนั้นเทียบกับงานในตำแหน่งข้าราชการอัยการที่จะได้รับแต่งตั้งนั้น ๆ เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (มาตรา ๓๘)

๘) กำหนดให้ข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปีขึ้นไป หากประสงค์จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสในบังคับประมาณใด ให้แจ้งเป็นหนังสือต่ออัยการสูงสุดไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนเริ่มบังคับประมาณนั้น (มาตรา ๓๙)

๙) กำหนดให้อัยการสูงสุดเสนอรายชื่อผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการอัยการอาวุโสต่อ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบ และเมื่อ ก.อ. ให้ความเห็นชอบแล้วจึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (มาตรา ๔๑)

๑๐) กำหนดให้การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ ให้ประธาน ก.อ. เป็นผู้เสนอ โดยคำนึงถึงอาวุโส ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ ประวัติการปฏิบัติราชการ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลนั้น (มาตรา ๔๒)

๑๑) กำหนดให้อธิบดีอัยการ อธิบดีอัยการภาค รองอธิบดีอัยการ รองอธิบดีอัยการภาค อัยการพิเศษฝ่าย อัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษ อัยการผู้เชี่ยวชาญ อัยการจังหวัด อัยการจังหวัดประจำสำนักงาน อัยการสูงสุด อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด รองอัยการจังหวัด และอัยการประจำกอง ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔๓)

๑๒) กำหนดให้การโอนข้าราชการอัยการไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการโดยให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าในขณะที่โอน ให้อัยการสูงสุดสั่งได้เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นยินยอมและ ก.อ. เห็นชอบ (มาตรา ๔๔)

๑๓) กำหนดให้การโอนข้าราชการตุลาการมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการอัยการอาจทำได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ (มาตรา ๔๕)

๑๔) กำหนดให้อัยการสูงสุดมีอำนาจสั่งบรรจุข้าราชการอัยการผู้ที่พ้นจากตำแหน่งข้าราชการไปโดยมิได้มีความผิดหรือมีมลทินหรือมัวหมองในราชการได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ (มาตรา ๔๖)

๑๕) กำหนดให้ ก.อ. สามารถจะปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการอัยการให้เป็นกรณีพิเศษก็ได้ ถ้า ก.อ. เห็นว่าการไปรับราชการหรือไปปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐนั้นเป็นประโยชน์ต่อราชการของสำนักงานอัยการสูงสุด (มาตรา ๔๗)

๑๖) กำหนดให้ข้าราชการอัยการผู้ที่ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารเมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหาร และประสงค์จะกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการอัยการ ให้ยื่นคำขอภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร และให้อัยการสูงสุดสั่งบรรจุได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ (มาตรา ๔๘)

๕.๒ การสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ และการคัดเลือกพิเศษ (หมวด ๒ ของลักษณะ ๓)

๑) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครสอบคัดเลือก ผู้สมัครทดสอบความรู้ หรือผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกพิเศษ เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย (มาตรา ๔๙)

๒) กำหนดคุณสมบัติและได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายของผู้สมัครสอบคัดเลือกตามมาตรา ๔๙ หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครสอบคัดเลือกให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๕๐)

๓) กำหนดคุณสมบัติและได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายของผู้สมัครทดสอบความรู้ตามมาตรา ๔๙ หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครทดสอบความรู้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๕๑)

๔) กำหนดคุณสมบัติและได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกพิเศษตามมาตรา ๔๙ หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครคัดเลือกพิเศษ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๕๒)

๕) กำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ ก.อ. เพื่อมีมติให้จัดให้มีการสอบคัดเลือกการทดสอบความรู้ หรือการคัดเลือกพิเศษ (มาตรา ๕๓)

๖) กำหนดให้ผู้สอบคัดเลือกที่ได้คะแนนสูงได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยก่อน หากได้คะแนนเท่ากันให้จับสลากเพื่อจัดลำดับในระหว่างผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันนั้น (มาตรา ๕๔)

๕.๓ การพ้นจากตำแหน่ง (หมวด ๓ ของลักษณะ ๓)

๑) กำหนดหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการอัยการ (มาตรา ๕๕)

๒) กำหนดให้ข้าราชการอัยการที่มีอายุครบเจ็ดสิบปีแล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการอัยการผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปี (มาตรา ๕๖)

๓) กำหนดให้อัยการสูงสุดด้วยความเห็นชอบของ ก.อ. สั่งให้ข้าราชการอัยการออกจากราชการ ถ้าปรากฏว่าข้าราชการอัยการผู้นั้นขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๙ หรือขาดคุณวุฒิหรือมิได้ประกอบวิชาชีพหรือไม่มีประสบการณ์ตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๒ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๕๗)

๔) กำหนดให้ข้าราชการอัยการผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งเพื่อให้อัยการสูงสุดเป็นผู้พิจารณา เมื่ออัยการสูงสุดสั่งอนุญาตแล้วให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง และในกรณีที่อัยการสูงสุดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อ ก.อ. เพื่อให้ ก.อ. เป็นผู้พิจารณา (มาตรา ๕๘)

๕) กำหนดให้อัยการสูงสุดสามารถให้ข้าราชการอัยการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน เหตุทุพพลภาพ หรือเหตุรับราชการนานตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ด้วยความเห็นชอบของ ก.อ. (มาตรา ๕๙)

๖. วินัย การดำเนินการทางวินัย และการลงโทษ (ลักษณะ ๔)

๖.๑ วินัย (หมวด ๑ ของลักษณะ ๔)

๑) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนจักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๔ แห่งลักษณะนี้ (มาตรา ๖๐)

๒) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ (มาตรา ๖๑)

๓) กำหนดให้ข้าราชการอัยการจะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองไม่ได้ (มาตรา ๖๒)

๔) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย (มาตรา ๖๓)

๕) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความระมัดระวัง มีให้เสียหายแก่ราชการ และด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม (มาตรา ๖๔)

๖) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (มาตรา ๖๕)

๗) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ (มาตรา ๖๖)

๘) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องไม่ประกอบวิชาชีพหรือดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๖๗)

๙) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องไม่ประพฤติตนเป็นคนเสเพล มีหนี้สินรุงรัง เสพของมีนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ เล่นการพนันเป็นอาชญา กระทำความผิดอาญา หรือกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วหรือกระทำการอื่นใดอันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ (มาตรา ๖๘)

๑๐) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องสุภาพเรียบร้อยและห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด (มาตรา ๖๙)

๑๑) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องรักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ (มาตรา ๗๐)

๑๒) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ (มาตรา ๗๑)

๑๓) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องรักษาความลับของทางราชการ (มาตรา ๗๒)

๑๔) กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาที่รู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยแล้วไม่จัดการสอบสวนพิจารณาและดำเนินการลงโทษตามอำนาจและหน้าที่ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัย (มาตรา ๗๓)

๖.๒ การดำเนินการทางวินัย (หมวด ๒ ของลักษณะ ๔)

๑) กำหนดให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจดำเนินการสอบสวนขั้นต้นข้าราชการอัยการผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย (มาตรา ๗๔)

๒) กำหนดให้ในกรณีที่ผลสอบสวนขั้นต้นปรากฏว่ามีมูลเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชารายงานประธาน ก.อ. และให้ ก.อ. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยสามคนเพื่อทำการสอบสวน (มาตรา ๗๕)

๓) กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเท่าที่มีอยู่ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๗๖)

๔) กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อ ก.อ. เพื่อพิจารณาต่อไป และให้ประธาน ก.อ. มีคำสั่งให้เป็นไปตามมติของ ก.อ. (มาตรา ๗๗)

๕) กำหนดให้กรรมการสอบสวนตามมาตรา ๗๕ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๗๘)

๖) กำหนดให้ประธาน ก.อ. โดยความเห็นชอบของ ก.อ. จะพิจารณาสั่งลงโทษข้าราชการอัยการผู้ที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.อ. กำหนด โดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ (มาตรา ๗๙)

๗) กำหนดให้อัยการสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.อ. จะสั่งให้ข้าราชการอัยการพักราชการก็ได้ ถ้าปรากฏว่าข้าราชการอัยการผู้นั้นถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา ที่มีใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ (มาตรา ๘๐)

๘) กำหนดให้ดำเนินการสอบสวนหรือพิจารณาเพื่อลงโทษ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งข้าราชการอัยการผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา ต้องเริ่มดำเนินการภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันและดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบวัน ทั้งนี้ นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ถ้าผลการสอบสวนหรือพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ (มาตรา ๘๑)

๙) กำหนดให้การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษทางวินัยสำหรับอัยการสูงสุดและรองอัยการสูงสุด ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของ ก.อ. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๘๒)

๖.๓ การรักษัจริยธรรมและจรรยา (หมวด ๓ ของลักษณะ ๔)

กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องถือปฏิบัติตามประมวลจรรยาธรรมและประมวลจรรยาบรรณ (มาตรา ๘๓)

๖.๔ การลงโทษ (หมวด ๔ ของลักษณะ ๔)

๑) กำหนดโทษผิดวินัยมี ๕ สถาน คือ ไล่ออก ปลดออก ให้ออก งดการเลื่อนตำแหน่ง หรืองดเลื่อนขั้นหรือขึ้นเงินเดือน และภาคทัณฑ์ (มาตรา ๘๔)

๒) กำหนดโทษการไล่ออกนั้น ก.อ. จะมีมติให้ลงโทษเมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง (มาตรา ๘๕)

๓) กำหนดโทษการปลดออกนั้น ก.อ. จะมีมติให้ลงโทษได้เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกไล่ออกจากราชการ (มาตรา ๘๖)

๔) กำหนดโทษการให้ออกนั้น ก.อ. จะมีมติให้ลงโทษได้เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกปลดออก และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ (มาตรา ๘๗)

๕) กำหนดโทษในกรณีข้าราชการอัยการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาจะเสนอ ก.อ. เพื่อมีมติลงโทษงดการเลื่อนตำแหน่งหรืองดเลื่อนขั้นหรือขึ้นเงินเดือน เป็นเวลาไม่เกินสามปี หรือลงโทษภาคทัณฑ์โดยจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ เมื่อ ก.อ. พิจารณาเห็นสมควรลงโทษสถานใด ก็ให้ประธาน ก.อ. สั่งตามมตินั้น (มาตรา ๘๘)

๖) กำหนดให้ในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้รับโทษนั้นกระทำผิดวินัยในกรณีใดตามมาตราใด (มาตรา ๘๙)

๗) กำหนดให้ข้าราชการอัยการผู้ใดถูกสั่งลงโทษแล้ว หากไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของประธาน ก.อ. หรืออัยการสูงสุด ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของประธาน ก.อ. หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี (มาตรา ๙๐)

๗. ข้าราชการธุรการ (ลักษณะ ๕)

๗.๑ บททั่วไป (หมวด ๑ ของลักษณะ ๕)

๑) กำหนดคุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการธุรการ (มาตรา ๙๑)

๒) กำหนดให้การพิจารณา สรรหา กลั่นกรอง หรือแต่งตั้งบุคคลใดเข้าสู่ตำแหน่ง รวมทั้งการโยกย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการลงโทษบุคคลนั้น จะต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ความเสมอภาค ความเป็นธรรม พฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าว และประโยชน์ของทางราชการด้วย (มาตรา ๙๒)

๗.๒ การสรรหา การบรรจุ และการแต่งตั้ง (หมวด ๒ ของลักษณะ ๕)

๑) กำหนดให้การสรรหาเพื่อให้ได้บุคคลมาบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการธุรการ อาจทำได้โดยวิธีการสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือก ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๙๓)

๒) กำหนดให้ในกรณีมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง สำนักงานอัยการสูงสุดจะบรรจุบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความชำนาญสูงเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ หรือทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๙๔)

๓) กำหนดให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการธุรการตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๙๕)

๔) กำหนดให้การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการธุรการ และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งให้อัยการสูงสุดหรือผู้ที่อัยการสูงสุดมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง (มาตรา ๙๖)

๕) กำหนดการโอนข้าราชการธุรการไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตามกฎหมายอื่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือการโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นมาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการธุรการ (มาตรา ๙๗)

๖) กำหนดการบรรจุข้าราชการธุรการที่ได้ออกรายการไปเนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร (มาตรา ๙๘)

๗) กำหนดการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การให้ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการออกจากราชการ การสั่งให้ผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามออกจากราชการ การย้าย การโอน การเลื่อนตำแหน่ง การสั่งให้ประจำส่วนราชการ การเยียวยาแก้ไข หรือการดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลปกครองให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๙๙)

๘) กำหนดหลักเกณฑ์การสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการธุรการของพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการธุรการ หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นซึ่งไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ออกจากงานหรือออกรายการไปแล้ว (มาตรา ๑๐๐)

๗.๓ การพัฒนาคุณภาพในการดำเนินคดี (หมวด ๓ ของลักษณะ ๕)

กำหนดให้มีตำแหน่งเจ้าพนักงานคดี ซึ่งเป็นข้าราชการธุรการที่มีความรู้และประสบการณ์ในทางกฎหมายและงานคดี เพื่อปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือพนักงานอัยการในด้านการดำเนินคดีตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด เพื่อเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาคุณภาพในการดำเนินคดีของสำนักงานอัยการสูงสุด (มาตรา ๑๐๑)

๗.๔ วินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (หมวด ๔ ของลักษณะ ๕)

กำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๐๒)

๗.๕ การรักษাজริยธรรมและจรรยา (หมวด ๕ ของลักษณะ ๕)

กำหนดให้ข้าราชการธุรการต้องถือและปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและประมวลจรรยาบรรณ (มาตรา ๑๐๓)

๘. บทเฉพาะกาล

๘.๑ กำหนดให้ภายในระยะเวลาสิบปีแรกนับแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ มิให้นำมาตรา ๕๖ มาใช้บังคับกับข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ และในปีถัด ๆ ไป โดยให้ข้าราชการอัยการพ้นจากราชการเป็นลำดับในแต่ละปีต่อเนื่องกันไปตามระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๑๐๔)

๘.๒ กำหนดให้คณะกรรมการอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการเลือกและแต่งตั้งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๓) และ (๔) ครบถ้วนแล้ว ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๐๕)

๘.๓ กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นข้าราชการฝ่ายอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๐๖)

๘.๔ กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดกระทำความผิดวินัยในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ดำเนินการใดแล้ว ถ้าการสั่งและการดำเนินการนั้นได้กระทำไปโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์ ถ้ากรณียังค้างระหว่างการสอบสวนก็ให้ดำเนินการ

สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ แต่การพิจารณาและการส่งลงโทษให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๐๗)

๘.๕ กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดอยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักราชการ หรืออยู่ระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าข้าราชการฝ่ายอัยการผู้นั้นถูกสั่งให้พักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๐๘)

๘.๖ กำหนดให้ผู้ที่ไต่ยื่นใบสมัครสอบคัดเลือกหรือทดสอบความรู้เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงถือคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ (มาตรา ๑๐๙)

๘.๗ กำหนดมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับกับข้าราชการอัยการซึ่งได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการประจำกอง หรืออัยการจังหวัดผู้ช่วยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑๐)

๘.๘ กำหนดให้เพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณาบรรจุบุคคลซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการและออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเข้ารับราชการให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้ากับอัตราหรือขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการ (มาตรา ๑๑๑)

๘.๙ กำหนดให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการและกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน (มาตรา ๑๑๒)

๒. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๙๓ ก วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐ หน้า ๓๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ อัยการสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสเพื่อทำหน้าที่ในทางวิชาชีพพนักงานอัยการโดยไม่ดำรงตำแหน่งด้านบริหารจนกว่าจะพ้นจากราชการ นอกจากนั้น สมควรปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของอัยการอาวุโสให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอัยการ (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)

๒. กำหนดให้กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการอัยการ ต้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๔))

๓. กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีขึ้นไปในปีงบประมาณใดอาจขอไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสได้ หากเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปี ในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่จะขอไปดำรงตำแหน่ง โดยให้แจ้งเป็นหนังสือต่ออัยการสูงสุด ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนเริ่มปีงบประมาณที่จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส และให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีในปีงบประมาณใดให้พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น และให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ เมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการอัยการผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีตามมาตรา ๕๖ (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

๔. กำหนดให้คณะกรรมการอัยการจัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบห้าปี และเสนอผลการประเมินให้คณะกรรมการอัยการพิจารณาประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไป ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๓๙/๑)

๕. กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ไม่สามารถดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งของข้าราชการอัยการตามมาตรา ๓๒ และไม่อาจเป็นผู้รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งดังกล่าว (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

๖. กำหนดให้ยกเลิกบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๐๔ เกี่ยวกับกรณีให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีในระยษะสิบปีแรกนับแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ไปตามลำดับในแต่ละปี และไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีในปีงบประมาณใดให้พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น และให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ (มาตรา ๘)

๗. บทเฉพาะกาลรองรับ โดยกำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ที่เป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอัยการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดวาระ (มาตรา ๙) และกำหนดมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการอัยการที่ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสหรือผ่านการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๐)

นางวนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ